

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Susana Natividad Martínez Álvarez

Vastustaja: Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad de Principado de Asturias

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm (nagu 1. juuli 1985. aasta Ley Orgánica del Poder Judicial 6/1985 artikkel 502.4), mis sätestab, et juhul kui ajutine töövõimetus tekib juba alanud puhkuse ajal, võib puhkust lugeda katkestatuks vaid juhul, kui inimene viibib nimetatud töövõimetus tötta haiglas, ning ei tule arvesse muud ajutise töövõimetus juhud, mille korral ei ole õigust puhkust hiljem välja võtta?

⁽¹⁾ ELT L 229, lk 9.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Saksamaa) 2. mail 2011 — Georg Köck versus Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

(Kohtuasi C-206/11)

(2011/C 226/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Georg Köck

Vastustaja: Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ ⁽¹⁾, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse direktiive 84/450/EMÜ, 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 (edaspidi „eabausate kaubandustavade direktiiv“) (ELT L 149, lk 22), artikli 3 lõikega 1 ja artikli 5 lõikega 5 või selle direktiivi muude sätetega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei ole lubatud välja kuulutada väljamüüki, kui selleks puudub pädeva haldusasutuse luba, ja seetõttu tuleb see kohtu-

menetluse korras keelata, ilma et kohus peaks selles menetluses kontrollima, kas selline kaubandustava on eksitav, agressiivne või muul viisil ebaaus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (eabausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 9. mail 2011 — Jyske Bank Gibraltar Limited versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-212/11)

(2011/C 226/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Jyske Bank Gibraltar Limited

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ ⁽¹⁾ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamise kohta artikli 22 lõike 2 alusel võib liikmesriik nõuda, et teave, mida nende territooriumil ilma püsiva tegevuskohata tegutsevad krediitiasutused peavad andma, antaks kohustuslikult ja otse nende enda rahapesu tõkestamise asutustele, või tuleb teabenõue esitada hoopis selle liikmesriigi rahapesu andmebüroole, mille territooriumil asub krediitiasutus, kellelt teavet nõutakse?

⁽¹⁾ ELT L 309, lk 15.

10. mail 2011 esitatud hagi — Euroopa komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-216/11)

(2011/C 226/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa komisjon (esindajad: W. Mölls ja O. Beynet)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik kasutas isikute poolt teises liikmesriigis toodetud tubakatoodete valdamise hindamiseks üksnes kvantitatiivset kriteeriumit, kohaldas seda kriteeriumit sõiduautode (ja mitte inimeste) suhtes, ning üldiselt kõigi tubakatoodete suhtes, mis takistab isikutel puhtalt ja lihtsalt teisest liikmesriigist pärit tubakatoodete importimist, kuna kogus ületab kaks kilogrammi sõiduauto kohta, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud talle nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivist 92/12/EMÜ⁽¹⁾ ja eelkõige selle artiklist 8 ja 9 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 34 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks heidab komisjon kostjale ette, et too kasutas rikkumise olemasolu kindlaks määramiseks üksnes kvalitatiivset kriteeriumit ning et eespool viidatud direktiivi 92/12 artikli 9 lõikes 2 (ja direktiivi 2008/118⁽²⁾ artikli 32 lõikes 3) mainitud tasemed on üksnes indikatiivset ja need ei saa mingil juhul kujutada endast ainsat elementi, mida peab arvesse võtma selleks, et kindlaks määrata, kas tubakatooteid vallatakse tegelikult kaubanduslikel eesmärkidel või nende isikute, kes seda transpordivad, isiklikuks tarbeks.

Lisaks märgib komisjon, et üldise maksuseadustiku artiklites 575 G ja H sätestatud 1 ja 2 kilogrammised määrad kehtivad kõigile vallatavatele tubakatoodetele (sigaretid, tubakas, sigarid jne) samas kui direktiividega kehtestatud miinimummäärad on indikatiivsed ja kumulatiivsed ja on sätestatud iga tubakatoodete liigis suhtes eraldi.

Hageja märgib samuti, et Prantsuse õigusnormid kehtestavad piirmäärad auto kohta ja mitte isiku kohta, mis toob kaasa selle, et ühes sõidukis transporditavad kogused liidetakse puhtalt ja lihtsalt olenemata sellest kui palju inimesi autos on.

Teiseks tugineb hageja ELTL artikli 34 rikkumisele, kuna siseriiklikud õigusnormid takistavad teisest liikmesriigist Prantsusmaale teatud koguste tubakatoodete importimist, isegi kui neid kohuseid vallatakse asjaomase isiku isiklikuks tarbeks. Seega kujutavad need endast „koguseliste impordipiirangutega samaväärse toimega meetmeid”, mille eesmärk või toime seisneb teistest liikmesriikidest pärit kaupade ebasoodsamas kohtlemises.

Kolmandaks lükkab komisjon tagasi kostja poolt esitatud põhjendused, mis käsitlevad eelkõige Euroopa tasandil maksude ühtlustamise puudumist ning vajadust tagada rahvatervise kaitse eesmärk tugevdades võitlust tubakasõltuvuse vastu.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustavate toodete üldise korralduse ja nende valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179).

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Haarlem (Madalmaad) 16. mail 2011 — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) B. V. versus Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest

(Kohtuasi C-227/11)

(2011/C 226/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) B. V.

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas J6801B tüüpi aktiivsed võrguanalüsaatorid tuleb liigitada KN-i rubriigi 9030 40 või KN-i rubriigi 9031 80 alla?
- 2) Kas komisjoni 20. jaanuari 2005. aasta määrus (EÜ) nr 129/2005⁽¹⁾ on kehtetu, kuna komisjon kvalifitseeris selle määruse punktides 3 ja 4 nimetatud võrguanalüsaatorid valesti — nimelt KN-i rubriigi 9030 40 asemel KN-i rubriigi 9031 80 39 alla?

⁽¹⁾ Komisjoni 20. jaanuari 2005. aasta määrus (EÜ) nr 129/2005 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris, ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 955/98 (ELT L 25, lk 37).

19. mail 2011 esitatud hagi — Prantsuse Vabariik versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-237/11)

(2011/C 226/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues ja A. Adam)

Kostja: Euroopa Parlament